

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

det. I debatten i går blev jeg betegnet som valutaoptimist, men slet så optimistisk som det ærede medlem er jeg desværre ikke. Efter min opfattelse vil det ikke være forsvarligt, som valutastillingen er i dag og med den risiko, dette forslag indebærer, at gå med til en frigivelse af personvognsimporten.

Det må i denne forbindelse fremhæves, at det ærede medlems skøn under samme debat sidste år har vist sig ikke at holde stik. Det ærede medlem var dengang inde på, at en fuldstændig frigivelse af importen ville medføre en import på 22 000 biler. Det har vist sig, at vi trods begrænsninger og trods en meget betydelig overpris på de biler, der er frie, er nået op på en samlet import på ca. 25 000 biler i år. Nå, nu må man medgive det ærede medlem, at det er ikke nemt at skønne over disse importforhold, og derfor må også mit skøn tages med et vist forbehold, men jeg vil gerne fremhæve nogle af de faktorer, jeg synes det er rimeligt at se på i denne forbindelse.

For det første har automobilfordelingsnævnet i det forløbne år modtaget ca. 60 000 ansøgninger om indkøbstilladelse, ansøgninger, som praktisk talt alle er begrundet i et virkeligt erhvervsmæssigt behov, og derudover må der så antages at være et stort antal personer og virksomheder, som ønsker at indkøbe personvogne, men som ikke har de fornødne erhvervsmæssige kvalifikationer og derfor ikke melder sig som ansøgere.

For det andet er der spørgsmålet om dollarbilerne. Det har vist sig, at til trods for at en dollarbil er fordyret med 80 pct. af vognens importværdi, har vi fået en import af disse vogne pr. 1. november på 8 700.

Endvidere vil det være rimeligt at se på, hvad der er sket ved de tidligere frigivelser. Vi så for lastbilernes vedkommende — det var med i diskussionen i dette høje ting sidste år — at den merimport, man fik, langt oversteg, hvad man havde ventet. Vi nåede op på endda det seksdobbelte beløb af, hvad man havde skønnet. Man mente i debatten sidste år, at dette var noget midlertidigt og en eengangsudgift, men det har vist sig, at importen stadig er på samme høje niveau.

På lignende måde, men blot endnu værre, ligger det for motorcyklernes vedkommende. Der er man nået til, at importen, som man havde tænkt ville blive tredoblet, er blevet tidoblet.

Sverige og Schweiz har jo temmelig frie importforhold, Schweiz fuldstændig frie og Sverige næsten frie, og det har bevirket en fordobling af importen i disse lande. Det er klart, at man ikke kan slutte noget absolut af disse tal, men jeg synes, det er vigtigt at understrege, at forhøjelsen har været så stor, og at der ikke er tegn til nedgang. For Sveriges vedkommende ser vi tværtimod, at medens der de første 2 år, efter at man gav bilerne næsten fri deroppe, var en vis nedgang, ligger tallene for i år væsentligt højere end for de foregående år.

Et moment til, som fortæller os noget om trangen til biler, er, som det ærede medlem hr. Tholstrup også var inde på i dag, den meget høje pris på brugte biler. På baggrund af alle de foreliggende kendsgerninger mener jeg, man må skønne, at en frigivelse af importen ville medføre, at vi fik en samlet import på henimod 60 000 automobiler årlig, og altså ikke kun det første år, men man måtte regne dermed i hvert fald de første år. Det ville betyde, at vi kom op på et importbeløb på 430—450 mill. kr. alene for personvognene, og når man ikke som den ærede forslagsstiller nærer en glad tillid til, at man blot behøver at forhøje importen, så vil eksporten melde sig ganske af sig selv, så kan man ikke undgå at nære alvorlige betænkeligheder overfor en frigivelse af et sådant beløb. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at nationalbankens valutabeholdning ultimo oktober androg ca. 370 mill. kr., og det er, sammenlignet med vor meget betydelige udenrigshandel, kun ca. 2½ pct. af vor totale udenrigshandel. Under disse forhold siger det sig selv, at også relativt små ændringer i udlandets konjunkturer vil kunne have en betydelig virkning på valutastituationen, og selvom valutastillingen det sidste par år er forbedret, omend i aftagende tempo, er udviklingen dog så usikker, at det ikke kan anses for forsvarligt at anvende så store beløb på personbilimporten, som man kan risikere ved frigivelse.

Den ærede forslagsstiller fremhævede for nogle udtalelser, det var vist fra „Jyllands-